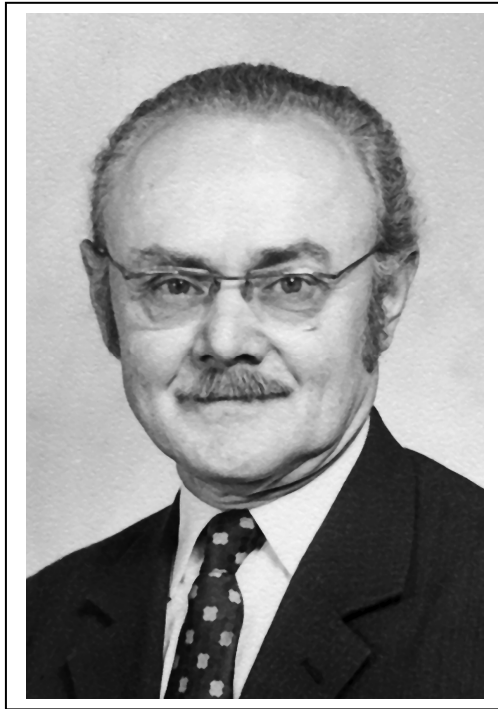

Emlékezés Podlussány Lajosra (1913–2010)

1975 májusának második felében, hazánktól közel 2000 kilométerre, Nyugat-Grúziában, a Kaukázus festői vidékén ismertem meg a lepkéket szorgalmasan gyűjtögető Podlussány Lajost. Beszélgetés közben szóba került a Bakony-kutatásba való bekapcsolódás lehetősége, amit Ő örömmel vett, és még az év folyamán elkezdte a munkát a Bakonyban.

Másfél évtizeden át, egészen 1990-ig aktívan járta a hegység tájait, fáradhatatlanul gyűjtötte, preparálta és határozta a lepkéket, folyamatosan gyarapította a Bakonyi Természettudományi Múzeum anyagát. Emellett a lepkegyűjteményünk rendezéséből is példamutatóan kivette a részét. Rendkívül precíz, kifinomult szépérzéssel volt megáldva. Az általa felállított dobozokban kifogástalan katonás rendben sorakoztak a pillangók. Családonkénti katalógust készített, kartoncédulákra pontosan feljegyezte a lepkék faunisztikai adatait.

Kézügyességét, valamint dekoratőri ismereteit a múzeum rovardobozainak kitépétázásában is hasznosította. Fáradhatatlan volt, rendszeresen éjszakába nyúlóan tevékenykedett. Mindezt, a gyűjteményrendezéssel együtt, önzetlenül, díjazás nélkül végezte.

Amikor egyszer 1980. november végén ismét a rovardobozok tapétázásán fáradozott, éjszaka váratlanul erős széllel kísért hatalmas hó zúdult a Bakonyra. Levelében leírja, hogy másnap reggel milyen embertelen körülmények között jutott ki a múzeumból a vasútállomásra. Csak este 6 órára érkezett haza Veszprémen keresztül Budapestre.

A Bakonyon kívül az országban sokfelé gyűjtött lepkéket. Viszonylag gyakran megfordult Európa több országában, valamint Törökországban. Eljutott a Föld túlsó felére, Ausztráliába is. 1982 májusában közös gyűjtőúton vehettem részt vele, valamint a Rozner házaspárral Dél-nyugat-Bulgáriában, a Pirin, a Rila, valamint a Rodope vadregényes vidékén.

Podlussány Lajos 1913. december 19-én Indiában, Benaresben született, fél éves korában került Magyarországra, Békásmegyerre. Ott nőtt fel. Saját erejéből elvégezte az Iparművészeti Főiskolát, majd a Corvin Áruház Dekorációs Osztályának lett a vezetője. Ezt a munkakört nyugdíjaztatásáig töltötte be. Utána még 20 évig dolgozott egy könyvelőket képző vállalatnál. 1949 óta tagja a Magyar Rovartani Társaságnak. Egész életében dolgozó ember volt. Amíg egészségi állapota és fizikai ereje engedte, szívesen töltötte kevés szabadidejét kertészkedéssel.

A sors bámulatos energiával áldotta meg. Sok mindenre, többek között bélyeggyűjtésre és festésre is tudott időt szakítani. Főleg tájképeket alkotott. Amerre csak járt – fő hobbyja a lepkészet közben –, rendszerint megörökített néhány szép tájat.

Hatalmas lepkegyűjteményét alkalmam volt megcsodálni, amikor egy alkalommal otthonában felkerestem. Mintegy 16 ezer példányos anyagának nagy részét maga gyűjtötte, kisebb hányada csere útján került a birtokába. Nagy szakértelemmel preparált és határozott. Gyűjteményében minden példány hibátlan. A sérült példányokat – ha véletlenül a hálójába kerültek – rendszerint már a terepen szabadon engedte. Értékes kollekcója a Magyar Természettudományi Múzeum gyűjteményét gyarapítja. A rovarok iránti szeretetét és szenvedélyét tovább adta fiának, Attilának, aki neki is köszönhetően, komoly tudományos igénnyel foglalkozik bogarral a Magyar Természettudományi Múzeumban.

A jó kedélyű, barátságos és felettébb segítőkész Podlussány Lajost mindenki szerette, aki csak megismerte. Hosszú és tartalmas élete során nagyon sok barátot szerzett, ellenségei nem voltak. Emlékét a Bakonyi Természettudományi Múzeum is kegyelettel őrzi.

Dr. Tóth Sándor
ny. múzeumigazgató

Irodalom

- PODLUSSÁNY L. & TÓTH J. (1981): A Bakonyi Természettudományi Múzeum nappali lepkéinek katalógusa – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc: 1–26.
- PODLUSSÁNY L. (1983): A Bakonyi Természettudományi Múzeum bagolylepkéinek katalógusa (Noctuidae) – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc: 1–40.
- PODLUSSÁNY L. (1984): A Bakonyi Természettudományi Múzeum araszoló (Geometridae) lepkéinek katalógusa – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc: 1–32.